

ANNE JA ILPO MENIVÄT NAIMISIIN

Anne ja Ilpo seurustelivat noin vuoden. Jonkin ajan kuluttua Ilpo osti Annelle kihlasormuksen, ja he päättivät mennä naimisiin seuraavana kesänä. He halusivat perustaa perheen yhdessä. He päättivät pitää häät kesällä.

Kesä saapui. Juhannusruusut kukkivat. Koko luonto tuoksui ihanalta. Anne ja Ilpo valmistelivat hääjuhlää. He eivät voineet pitää juhlaa kotona, koska heidän asuntonsa oli niin pieni. Siksi he varasivat romanttisesta kesäravintolasta kauniin kabinetin. He kävivät katsomassa sitä. Ravintolaan ei päässyt autolla, vaan se sijaitsi pienellä saarella kaupungin edustalla. Kaikki kulkivat sinne veneellä. Venematka ei kestänyt kauan. Autot saattoi jättää rantaan. Anne oli tyytyväinen.

Vihdoin oli sitten se suuri päivä. Anne oli hermostunut ja valvoi koko yön. Hän ei saanut unta. Aurinkokaan ei laskenut. Koko huone oli aivan valoisa. Anne nousi ylös ja hiipi keittiöön. Ilpo ei herännyt. Anne keitti kahvia ja odotti aamulehteä. Lehti ei tullut. Se tuli vasta kello seitsemän, ja silloin Ilpo nousi jo ylös. Anne meikkasi, kampasi hiuksensa ja katseli häöpukuansa. Kello 10.00 Annen äiti tuli auttamaan tytärtänsä. Ilpo soitti monta puhelua, koska kaikki ei ollut vielä valmista.

Vihkiminen oli kello 12.00 pienessä vanhassa kivikirkossa. Kirkossa oli paljon väkeä. Sukulaiset ja ystävät istuivat jo kirkossa etupenkillä. Annen ja Ilpon vanhemmat käittelivät ja juttelivat vähän aikaa. He eivät olleet nähneet pitkään aikaan.

Annen isä saattoi tyttärensä alttarille. Urut soivat. Pappi ei puhunut kauan. Hän kysyi Ilpolta: "Tahdotko sinä Ilpo Mäkinen ottaa tämän Anne Koskisen vaimoksesi ja rakastaa häntä myötä- ja vastoinkäymisissä?" Ilpo lupasi. Sitten hän kysyi myös Annelta. Anne oli niin hermostunut, että hän ei tiennyt, mitä sanoa. Pitikö nyt sanoa "tahdon" vai oliko se "haluan"? Kaikki meni muuten hyvin, mutta yllättäen sormusta ei löytynytäkään. Missä se mahtoi olla? Ilpo etsi ja etsi, ja viimein hän löysi sen takin sisätaskusta. Sitten vain sormukset sormeen. Ilpo suuteli Annea. Annen äitiä itketti, ja hän itki vähän. Annen isä ei itkenyt. Hän ei voinut itkeä.

Vieraat heittivät riisiä, ja Ilpo ja Anne juoksivat kiireesti hääautoon, joka odotti heitä. Kaikki siirtyivät ravintolaan. Ravintolassa odotti suuri hääkakku ja paljon muuta syötävää ja juotavaa. Kaikki saivat lasin samppanjaa. Annen isä piti puheen, ja kaikki kohottivat maljan hääparille. Tanssiorkesteri soitti häävalssin. Ilpo ei osannut tanssia, mutta hän ei näyttänyt sitä. Hän vain tanssi ja tanssi, kunnes Annen isä tuli ottamaan Annen häneltä. Koko illan kaikki tanssivat, nauroivat ja juttelivat. Ilma oli kaunis. Ei satanut eikä tuullut. Merenranta oli hiljainen. Kaupungin valot heijastuivat kauniisti veden pintaan.